

Ὁ ἐν ἀγίοις Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Καλλίνικος (κατά κόσμον Δημήτριος) Ποῦλος γεννήθηκε στό χωριό Σιταράλωνα Ἀγρινίου στίς 26 Ἰανουαρίου 1919 ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς. Αποφοίτησε ἀπό τό Γυμνάσιο Θερμοῦ μέ ἄριστες ἐπιδόσεις καί εἰσήχθη στήν Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τό 1942 ἀρίστευσε στίς πτυχιακές ἐξετάσεις μέ προοπτικές πανεπιστημιακῆς προωθήσεως. Προκειμένου νά προσφέρῃ στήν τοπική Ἐκκλησία ἐργάσθηκε ὡς Γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας πλησίον τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἱεροθέου μέχρι καί τό 1946 κηρύττοντας παράλληλα στόν λαό τοῦ Μεσολογγίου.

Τό 1946 καί σέ ἡλικία 27 ἐτῶν κατετάγη στίς Δυνάμεις Καταδρομῶν (ΛΟΚ) καί ὑπηρετήσε μέ πατριωτισμό καί παροιμιώδη θρησκευτικό ζήλο μέχρι τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1949. Ἐπιστρέφοντας στήν Ἱερά Μητρόπολη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ἀνέλαβε καί πάλι τά καθήκοντα τοῦ Γραμματέως καί λαϊκοῦ ἱεροκήρυκος σέ ὅλη τήν ἐπαρχία.

Ἐκάρη μοναχός στίς 23 Νοεμβρίου 1957 στήν Ἱερά Μονή Μυρτιᾶς μέ τό ὄνομα Καλλίνικος καί τήν ἐπομένη χειροτονήθηκε Διάκονος στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Σπυριδῶνος Μεσολογγίου ἀπό τόν κατά σάρκα ἀδελφό του, Μητροπολίτη Διδυμοτείχου Κωνσταντῖνο. Τήν 1η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος καί προχειρίσθηκε Ἀρχιμανδρίτης. Μετά ἀπό 25ετή διακονία στήν Ἱερά Μητρόπολη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ἐξελέγη Μητροπολίτης Ἐδέσσης καί Πέλλης στίς 24 Ἰουνίου 1967 καί τήν ἐπομένη χειροτονήθηκε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Ἀθηνῶν.

Ἀγωνίσθηκε γιά τόν καταρτισμό τῶν κληρικῶν τῆς Μητροπόλεώς του διοργανώνοντας συνέδρια καί ἱερατικές συνάξεις. Περιώδευσε ἀκούραστα τήν Ἀρχιερατική του περιφέρεια καί φρόντισε ιδιαίτερα γιά τίς χειροτονίες νέων κληρικῶν, τό κήρυγμα καί τήν ἱερά ἐξομολόγηση. Ἀνέδειξε ἐπίσης τίς τοπικές ἀγίες, Νεομάρτυρα Χρυσή καί μάρτυρα Βάσσα τήν Ἐδεσσαία. Ἰδρυσε Οἰκοτροφεῖο γιά τήν σπουδάζουσα νεολαία καί Γηροκομεῖο γιά τούς ἡλικιωμένους. Προέβαλε τόν μοναχισμό καί ἀνασύστησε τήν Ἱερά Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Ἀριδαίας.

Παρά τήν ἀρετή καί τήν ἀκεραιότητά του δέχθηκε ἄδικες καί συκοφαντικές ἐπιθέσεις προερχόμενες κυρίως ἀπό ἐχθρούς τῆς

Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους. Τίς ἀντιμετώπισε μέ ὑποδειγματική
πραότητα καί ἀγάπη. Ἐκοιμήθη τήν 8η Αὐγούστου 1984 μετά ἀπό
ἐπτάμηνη ἀσθένεια. Στήν ἐξόδιο ἀκολουθία τοῦ παρέστησαν 29
Ἀρχιερεῖς, πολυάριθμοι κληρικοί καί μεγάλο πλῆθος λαοῦ. Ἐτάφη στό
δημόσιο Κοιμητήριο τῆς Ἑδεσσας μετά ἀπό δική του ἐπιθυμία, ἐπειδή
θέλησε νά βρίσκεται κοντά στόν λαό πού ὑπηρέτησε καί ἀγάπησε.